

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ Deuotæ

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

Medit[a]tionem super neceßitate mortis, non modo vt ad eam nos
paremus admonere, sed etiam vt cito paremus. Colloq. XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

hæc nos excitare debet, hæc abiectū
 animum in fortitudinē commutare.
 Primus ergo ac specialis fractus est,
 quē ex meditatione ista capimus, q̄
 necessitatē finis nostri, oculis nobis
 subijcit atque exponit, & per ratio-
 nē velut freno quopiam nos cogit vt
 studiosē ad eā nosmet accingamus
 & præparemus. Quare si filijs Ada-
 mi in isthac schola progressus face-
 re cordi sit, hoc mihi sedulò agant,
 & seriò cogitēt hoc intellectus sui
 oculis accuratē supponāt, expediti
 vt paulò cælū versus iter habeāt, ne-
 que adeò stulto amore bonorū cadu-
 corū conflagrēt, qui spe vlla aliud
 esse nō videbūt, q̄ mortis prædā, escā
 inferorū suæ libidini, cōdidissimēq;
 aviditati impendētē, sicq; hac ratiōe
 mortē temporalē meditantēs, sēpi-
 ternam illam fugient ac evitabunt.

*Bona
 huius
 mundi
 spolia
 mortis*

*Meditationem super necessitate mor-
 tis, non modo vt ad eam nos pare-
 mus admonere, sed etiam vt citò pa-
 remus.*

COLLOQVIUM XXI.

ILLVD verò an non quantiuis
 est, quod æterna illa & fata-
 lis

THEO.

lis moriendi necessitas hominem modo ad se præparandum pro ea excipienda infligat, sed etiam ad accuratè, ad studiosè, ad quam celerrimè fieri potest, vasa colligenda, impedimenta conquirenda, & quæ maximum vsum ea in ciuitate habituræ sunt, vbi sine fine erimus permanendi, asportanda secum, & deferenda monet. Principio itaque fugacitatè & breuitatè vitæ humanæ perstringens, eam illi ob oculos statuit, quæ tamen decies longior foret, reuera tamen spacium nimio quam breuissimum est, ad bene præparationem istam obeundam. Primum axioma Medicorum est, *Ars longa, vita breuis* id est, vita nostra breuis nimium est vel ad vnã artem medicam addiscendam. Vnde verò breuitas ista est? Circumscribitur videlicet vita nostra angustis admodum finibus, quod sciētis contrarium est, quæ vt principium habent, ita exitum non inueniunt. Nihil, ait Romanorū quidpiam, longum videri debet quod finitur, quod absoluitur: cum enim finis iste accesserit, iam totum illud

Hippo.
Apho.

Cic. de
Senect.

spa

spatium quod præcessit, nihil effici-
 tur, adeò vt tota vita humana vel ad
 innumerabiles annos propagata, ni-
 hil aliquod sit, cuius breuitatem nos
 non nisi iam elapsam & absolutam
 quimus aduertere. Age sanè omnes
 mihi Mathusalem annos considera,
 ætatem longissimam exactam per-
 pende, intuere etiam vitam illius a-
 nimalculi, quod idem dies & nasci
 videt & mori, mentior nisi tu vnam
 eandemque æstimationem habere
 oportere dices, & si spatium alterũ
 breue, longum alterum fortè videat-
 ur. Adamum perfectæ ætatis crea-
 tum à Deo fuisse accepimus, adeò vt
 in nascentis mundi exordio, quo
 homines ad longiores multò annos
 vitam prorogabant, quinquagenarij
 instar esse potuerit. Verùm quemad-
 modum is antequam à potenti Dei
 digito crearetur, vixisse dici nõ po-
 test, ita nec tunc cũ dies euoluti, an-
 ni que elapsi essent; prorsus vt cum
 quinquagesimum cõpleuisset, quin-
 quaginta se habere, dicere ei non li-
 cuerit. Tam ij etiam qui post eum, ad
 eandem senectam pertigerunt, nun-
 quid

*Animal
 quatuor
 alarũ &
 pedum;
 terrestre
 simul &
 auis ma-
 ne nasci-
 tur, in
 meridie
 crescit,
 circa ve-
 speram
 moritur.
 Gracè
 dicitur
 Epheme-
 ris.
 Arist. c.
 2. de His.
 animal.
 c. 5. & l.
 5. c. 19.*

quid plus annorū habuerūt quā eorum auus de suo nihil? Ipse autē ea iā in extremo vitæ suæ velut fabulæ actū versaretur iāq; 930. annū exegisset, cum in retroacta tēpora, velut in proscenium inspexisset, an inquam videre ac reminisci alteri⁹ poterat, quam dolorum, quā morborum, quā ægretudinum, quibus in hoc mundi theatro corpus afflictum senserat? Mihi certē cū octuagenarios & de uexa ætatis nonnullos, quidnam de præterito tempore ipsis videretur, feciscitarer, nihil omninō respōsum fuit, præterquam quod illius non aliter, quam per sonnum ac nebulam recordarentur. Porrò fingamus nūc à Deo perduei aliquem, qui Adami instar octuagesimum agat: hic reuera plus ætatis non habebit illo, qui ipsos octuaginta vixit: ambo verē nihil planē præteritorū habituri sunt, cum alter non fuerit, alter autē est fuerit, nihil tamen temporis retinere potuerit, cum id admodum fumū instar euanescentis abierit & instar nihili effluerit: nisi quod hic quā alter destituitur memoriam aliquā

ela-

elapsorum habiturus est, quæ ut ei
 exciderit fieri non potest. Quare cū
 nonnulli veterum a Philosophorū
 temporis naturam inspicerent, eius-
 que partes examinarent, eo euase-
 rūt, nihil ut id planè esse dicerēt, &
 imaginatione tantum videri aliquid
 arbitrarentur, cumque ex tribus in-
 ter se commissis & agmentatis mē-
 bris componatur, quæ nihil omninò
 sunt, præterito scilicet, præsentī &
 futuro, adducti sunt ut phantasma
 tantū illud esse crederent, ex tribus
 vmbriis efformatū: quod n. præteri-
 tum est, id non amplius est, quæ au-
 tem adhuc futura sunt, iam non sunt,
 præsentia quoque ita sunt, ut esse nō
 putes, cum celerrimo cursu è mani-
 bus elabātur & verocissima fuga di-
 labātur. Ob hæc planè illi persuade-
 re sibi nō potuerūt, tēpus aliquid ut
 esse existimarēt, cū ex tribus parti-
 lis in aere pēdētibus constituatur,
 aut veri⁹ in memoria, & spe hominū
 depictis coagmētetur. Præterita nā-
 que in memoria inherēt & remanēt,
 futura spe tenemus, præsentia fluxu
 repētino deuoīuuntur, & cum oculo-
 lis

a Arist.

4. Phys.

c. 10. G.

4.

S. Thom.

opus. 44.

Auer. in

4. Phys.

com. 131.

Iand. ib.

quæ. 27.

Patres

temporis

nihil fe-

rè sunt.

Patres

temporis

atomi t-

mo nihil.

Nicepho-
746.

lis cerni viderique putantur, absunt
illa & euanuerunt: sicque totum quod
ex ijs construitur, in cogitatione
consistere, & tempus dormientibus
omnino nihil videri, possumus opi-
nari. Author est Nicephorus Calix-
tus libro 14. c. 45. hist. Ecclesiastica,
septem fratres sub persecutione De-
cij in cauernam subterraneam se re-
trufisse, & vsq; ad Imperium Theo-
dosij Imperatoris in eadem ter cen-
tum admodum & septuaginta duos
annos dormiendo exegisse, qui ta-
men totum hoc spatium vnicam fuisse
se noctem arbitrabantur, quod illud
videlicet operam non dederant, ut
clam ipsis elapsi temporis particu-
las ceu titiutilia recolligerent, &
solidos ultra ter centum septuagin-
ta duos annos contexerent: quos ni-
si alij numerauissent, qui que vixe-
rant docuissent, iam reuera conse-
ctarium aliud non erat, quam totum
illud tam vastum, tamque immen-
sum spatium nihil fore futurum. Ad-
uertit hæc etiam ipse Aristoteles, dum
probare nititur tempus animæ opus
esse longè tenuiori filo appensum,
quam

Arist. 4.
Phj. c.
20. 14.

quam illud erat cui Sica affixa Damoclis ceruici imminebat. Nam longissimum tempus ait dormienti nihil videtur, quia ad id numerandum animum & ingenium non appellit atque intendit. Plato quoque ab hac opinione fecisse videtur, cum ait, tempus ab intellectu humano concipi, & ab apprehensione rationali generari: adeo prorsus, ut absque Synthesi intellectus istius foret, quo omnia membra & particulae referuntur, nihil aliud videretur esse appellandum. Verum faciamus id aliquid amplius esse, hoc tamen opinor manebit, naturam illius paruam admodum, exiguam, & somnio quam simillimam esse iudicandam: nostraque etiam vitae longitudinem ex his filis contextam, in hoc consistere, & illius alis fulciri: Quod si omnino tempus vniuersum nihil est, quid tandem vitae nostrae tenorem futurum existimas, qui aliud nihil est quam temporis huius putidum aliquod segmentum? atque si illorum vita etiam, qui aetatem quam longissimam duxerunt, nihil istius praecidaneum quoddam

*Cicer. s.
Tuscul.*

*Pluta. de
Platone
Philos.*

*Vita hu-
mana som-
nium de
umbra.*

*Pindarus
in Pythijs
hym. 8.*

dam est, quid de nostris dicendum erit, quæ cum ad annum octuagesimum excreuerunt, iam flaccet, languet, atque expirant, cumque ad centesimum fortè peruenerunt, viatico quo ulterius progrediantur, destituuntur? eæ autem quæti æstimabitur, quæ quinquagesimum, quadragagesimum, trigagesimum aut annos erit pauciores vix ac ne vix quidem attingunt? An non vita hominum pleborumque saltem somnium de vmbra erit, sicut eleganter admodum & subtiliter Pindarus eam appellat? Ac vide mihi nunc sis quam omnes Sancti, qui salutis suæ non indormiebant, sed pro ea, ut qui diligentissimi, excubabant, præclare admodum hanc breuitatem & volubilitatem temporis intellexerunt, nec vltimo modo faciendum sibi putauerunt, eam ut nobis non præscriberent, sed indicarent. David & Iob nomina reuera doctissima sanctissima, & in his super morte considerationibus b exercitatissima, cursum vitæ nostræ fumo, a vmbre euanescenti, ac c vitæ aquæ comparauerunt: at nota mihi hoc

*S. Studi-
osi breui-
tatem
vitæ me-
ditati
sunt.*

*Vita hu-
mana
vmbra.*

a Iob. 8.

14. 2.

Par. 29.

15.

Psal. 101.

12. 180.

23. 143.

4.

b Ps. 101.

4.

c Iac. 4.

14.

hi hoc loco loquendi genus, quo
 David utitur, nam cum quasi parum
 se dicturum arbitraretur si solum
 umbra dixisset, addendum esse
 putavit, quæ transit, quo videlicet,
 constaret vitam rem esse longè
 quam umbra vaniorem. *d Sapiens*
 etiam idcirco vitam nostram um-
 bræ transitum nominavit. *e Diuus*
 Iacobus vaporem ad modicum pa-
 rentem, quod minus est, quam vel
 fumus, vel aquæ guttula, nuncupa-
 vit. Denique quidquid eruditorum
 hominum, & legis Dei peritorum
 ac funebri gymnasio addictorum
 nunquam humana ætas admirata
 est, hoc loquandi filo, usus fuisse
 compertum est. Faciendum itaque
 eis erit, & omninò faciendum,
 ut qui in propriam perniciem
 faciles esse nori nolunt, qui salutis
 suæ rationem habere, non modo ne-
 cessitatem mortis, mentis, oculis &
 obtutu defixo intueantur, sed bre-
 vitem temporis etiam quo ad
 eam parare nos debemus diligenter
 admodum perperdant, ac cum

Regio

*d Sap. 2.**e Jac. 4.*

14.

- Pf. 101.12* Regio Propheta dicant: *Dies mei*
Pf. 108.23 *ut umbra declinauerunt. Sicut umbra*
cum declinat ablatum sum. Cumque
Iob. 14. *patientie illa Idea Iob: Homo natus*
15.5. *de muliere breui viuit tempore. Et*
 tium Doctore Paulo ac sexcentis
 lijs Sanctis. *Tempus breue est. Tu*
 quemadmodum ij absque vltimo
 deliberatione dicant, accingamur
 ergo, colligamus vasa, absit torpor
Isa. 55. absit oscitantia, quærendus est De
Ad Gal. dum adhuc inueniri potest: bene
6.10. laudabiliter viuamus, dum per tempo
 pus licet: arripienda occasio est, dum
 se offert: ire oportet, in viam se duc
Ioan. 12. dum lucet, ne fortassis mortis tem
35. bris inuoluti, in præcipitium adde
Mat. 22. ctemur, vbi pedes & manus liga
13. benefacere & mereri vellent, ha
Eccles. 9. que ita sancta & sapienti consulti
10. tione præmissa manum operi adma
 ueant, & confestim ad iter facien
 se parent.

*Vitam humanam mortem semper
 imitari, nec veram vitam esse, et
 tribus circumstantijs maximam
 heritatis.*